

handling. Men Flertallet gaar endnu videre og ønsker den Bestemmelse indsat i Loven, at Tilhynet skal ogsaa omfatte Rød af magre Kreaturer; der er ganske vist udsørfet; som ikke ere egnede til Menneskesøde; men hvordan Rød af magre Kreaturer ikke skal være egnet til Menneskesøde, naar det er skriftslaget, det kan jeg ikke rigtig forstaa. Jeg kan ikke se rettere, end at vi der komme ind paa en Stønssag, en Sortering, en Klassificering af Rødet, der kan medføre Konsekvenser, som selv Flertallet ikke ønsker. De Herrer ville lægge Mærke til, hvis de ville læse Udvalgets Betænkning, at der har Udvalgets Ordsfører skrevet paa den fjerde Side: „Udvalget er af den Mening, at det bør ligge uden for Tilhynets Opgave at bedømme, om Rødet er god og sund Handelsvare eller ikke, da dets Virksomhed, hvis man ikke vil ind paa en Glidbane, med fuld Høje maa være indskrænket til at bedømme, om Rødet kan anses for egnet til Menneskesøde eller ikke.“ Det forekommer mig her, at denne Udtalelse ogsaa kan passe paa Mindretallets Forslag. Vi ønske netop ikke at sende Rød til England eller til Udsørfel overhovedet, som ikke er tjenligt til Menneskesøde, altsaa sygt Rød; medens vi ikke tro, at nogen bestemt kan sige, at magert Rød ikke er tjenligt til Menneskesøde; det bliver i alt Fald mer eller mindre en Stønssag. Nej, det, som ligger for, er, at magert Rød naturligvis undergaar Forandringer, inden det kommer til Salgstedet, og det gør fedt Rød ogsaa, og det er vel saaledes, at jo daarligere et Dyr er, jo magrere det er, desmere modtageligt er det for disse Forandringer, som jo lidt og ofte finde Sted, inden det kommer til England, og inden det sælges paa Markedet der. Jeg saa f. Eks. i Efteraaret, at en Mand sendte et Parti Bøder til England, og da han saa fik Afregning paa dem fra en bekendt Kommissionær i England, fik han næppe $\frac{1}{2}$ af den Pris, han havde givet for dem, og Dyrene vare dog slagtede i Esbjerg, altsaa fra den bedste Udsørfelshavn. Kommissionæren skrev, at det var et rent Held, at Rødet af disse Faar ikke blev begravet eller konfiskeret, fordi det var stærkt bedærvet. Det havde taget stor Støde lige som den største Del af Ladningen. Det er noget, som vistnok alle have kendt større eller mindre Eksempler paa, og af den Grund tror jeg sikkert ikke, vi behøve at gaa ind paa denne Klassifikation. Men saa er der ogsaa det ved dette Forslag og ved i det hele taget at gaa ind paa denne Tanke, at derved gaar man samtidig til at tvinge Landmændene til at foretage en Sortering paa dette Omraade, og dennes Be-

staaelse bestemmes af Ministeren, men den betales af Landmændene selv. Jeg kan ikke se rettere, end at det er urimeligt, at Landmændene, hvis de skulle have nogen Fordel af Klassifikationen af deres Rød, ikke selv kunne tage denne Sag i deres Haand uden at være afhængige af Ministeren. Jeg tvivler ikke om, at Tilhynet fra hans Side er saa velvilligt og imødekommende som vel muligt; men det forekommer mig dog noget underligt, at man, naar man har friske Dyr, skal spørge Staten om, hvorledes man maa afhænde dem. Det forekommer mig, at Statens Opgave i den Henseende maa indskrænkes til en Kontrol for at undgaa Bedragerier, for at der ikke skal blive udført sygt Rød; hvorimod det andet Spørgsmaal maa overlades til Landmændene selv. Og hvad opnaas der saa ved denne Klassifikation? Ja, man siger, at der opnaas højere Priser, og at det er en Reklame for vort Rød i England, men jeg tror ikke, det slaar til; jeg tror, at de højere Priser opnaas kun ved at hæve Varens Kvalitet, og særlig for Djeblikket tror jeg ikke, det vil have nogen Betydning. Hvad er det nemlig for Kreaturer, som vi fortrinnsvis afsende til England? Den allerstørste Part af de saa Procent Dyr, vi afsende til England, ere enten Køer eller de saaldte Kontraktstude, og det er en Vare, som aldrig kan blive hverken første eller 2den Klasse's Varer i England, men den vil vistnok gaa over i 3dje Klasse. Naar saa dertil kommer, at det er et saa overordentlig lille Antal, en ganske forsvindende Del af Englands Kreaturforsyning, kan jeg ikke tro, at det vilde have nogen Betydning til at hæve Priserne. Jeg har i alle Tilfælde ogsaa hørt, at Folk, som i mangfoldige Aar have arbejdet i disse Forhold, have udtalt sig bestemt i modsat Retning. Jeg har f. Eks. forleden i Berlingske Tidende set, at en Mand havde sendt Kreaturer over her fra Kjøbenhavn og offentliggjort Resultaterne, og i denne Artikkel staar opført vedkommende Dyrs Vægt, og angivet, i hvilken Klasse vedkommende Dyr hørte hjemme. Jeg kunde nu ikke bare mig for at smile over denne Klassifikation. Da man jo ved, hvilke Forandringer Rødet kan undergaa, inden det kommer til England, selv om Varerne ere af første Klasse, inden det gaar fra København, kan det dog muligvis være, at Varen virkelig har ondt ved at blive antaget i England, og det er selvfølgelig en Tilbagegang for Rødet, en Nedsættelse af dets Klassifikation. Dertil kommer, at selve den Klassifikation, som her bliver foretaget, bryde Englønderne sig selvfølgelig ikke en Smule om. De tage